

інвестиційних проектів, проведенням податкової, грошово-кредитної, амортизаційної та інноваційної політики [2, с. 8].

Ключовим вектором у підвищенні ефективності функціонування та розвитку інвестиційного клімату регіонів є діяльність державних інститутів. Професор Гриценко Л. Л. зазначає, що найчастіше роль і місце держави в інвестиційному розвитку економіки розглядають з позиції: регулятора; інвестора; пасивного суб'єкта, який взагалі не має здійснювати вплив або опосередковано впливати на інвестиційні процеси в економіці; одночасно як інституту інвестиційного ринку та як суб'єкта регулювання відтворювальних процесів [3, с.8]. Відтак, саме комплексне реалізування державними інститутами наведених позицій сприятиме покращенню інвестиційного клімату регіонів.

Таким чином, для підвищення ефективності функціонування інвестиційного клімату, а також покращення державного управління доцільно звернути увагу на наступні аспекти: взаємної відповідальності інвесторів і держави; дотримання основних прав і свобод інвесторів; юридичної відповідальності інвесторів за порушення вимог вітчизняного та міжнародного законодавства; послідовної децентралізації інвестиційного процесу та розширення змішаного фінансування інвестиційних проектів; залучення іноземних інвестицій переважно для реалізації державних пріоритетних програм; вдосконалення законодавства про інвестиційну діяльність; забезпечення сприятливого інвестиційного клімату у межах проголошених пріоритетів соціально-економічного розвитку регіонів; імплементація регіональних планів підвищення інвестиційної привабливості регіонів з урахуванням особливостей їх поточних рейтингів інвестиційної привабливості; розширення спектру заходів конкурентної політики; лібералізація зовнішньої торгівлі та руху іноземного капіталу; модернізація митної і транспортної політики; подальший розвиток можливостей фінансового сектору; введення пільгового оподаткування; подальша лібералізація та дерегулювання підприємницької діяльності; створення системи партнерської взаємодії органів влади та бізнесу; зниження політичних ризиків; підвищення рівня інформованості потенційних інвесторів щодо ринкової кон'юнктури регіонів; концентрації наявних ресурсів у пріоритетних галузях регіонів з наступною їхньою трансформацією в інвестиції; поширення довготермінового кредитування; забезпеченню прозорості прийняття інвестиційних проектів у сфері місцевого виробництва, сервісу, нерухомості й сільського господарства; створенню системи стимулів, спрямованих на залучення інвестицій, які включають консультування, спрощення процедур реєстрації та ліцензування, фінансова підтримка; поліпшення ділового клімату регіонів тощо.

Література:

1. Демидов О.А. Науково-практичні основи формування сприятливого інвестиційного клімату регіону : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.05 : / О.А. Демодов; Чернігівський державний технологічний ун-т МОН України, Чернігів, 2009. – 16 с.
2. Гуменна К. Р. Державне управління інвестиційними процесами на регіональному рівні : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03 : / К.Р. Гуменна; Мукачівський державний ун-т. – Мукачево, 2015. – 22 с.
3. Гриценко Л. Л. Розвиток інвестиційної політики на засадах взаємодії держави та бізнесу: методологія і практика : автореф. дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03 / Л.Л. Гриценко; Державний вищий навчальний заклад "Українська академія банківської справи Національного банку України", Суми, 2013. – 42 с.

Інна МОСКАЛЮК

Тернопільський національний економічний університет

МАЛИЙ БІЗНЕС В УКРАЇНІ: ЙОГО СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА МЕТОДИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Підприємницька діяльність може здійснюватися в різних масштабах, а тому підприємництво можна розподілити на мале, середнє та велике [1]. Світовий досвід господарювання свідчить, що мале, середнє та велике підприємництво не взаємовиключають, а доповнюють одне одного. Проте, прогресивною силою економіки, в

сучасних умовах є мале підприємництво, оскільки знижуються можливості утворення монополій, та здійснюється закріплення ринкових відносин як найбільш масової форми, яка швидко реагує на зміни та коливання ринку [2].

Але через нестійкі політичну, економічну та соціальну ситуації, фінансові кризи функціонування малих підприємств зазнає суттєвих проблем і перешкод, що призводить до сповільнення розвитку малих підприємств та їх утворення. Малі підприємства, як нестійка підприємницька структура потребують значної державної підтримки.

Провівши аналіз статистичних даних за період 2010-2014 рр. можна зробити висновок, що загальна кількість малих підприємств зменшується протягом усього аналізованого періоду, так в 2010 р. їх кількість становила 357 241, а станом на кінець 2014 р. їх склало 324 598 підприємств [3].

За офіційними даними, в Україні малі підприємства на сьогодні складають 95,2% від загальної кількості усіх підприємств – суб'єктів підприємницької діяльності. Малі підприємства, безумовно, є «двигуном економічного прогресу». Оскільки, як зазначалося раніше вони займають значну частку ринку. Але в Україні, на жаль, даний сегмент важко охарактеризувати двигуном економіки, на відміну від розвинутих держав [2]. Малі підприємства в Україні у своїй діяльності стикаються з великими труднощами. Це зумовлено тим, що існує безліч бар'єрів для успішного ведення даного виду бізнесу.

Можна виділити наступні причини призупинення розвитку малого підприємництва в Україні:

- неопрацьованість законодавства як з питань розвитку малого підприємництва, так і підприємництва в цілому;
 - високі податки, що змушує деяких суб'єктів малого та середнього підприємництва йти в тіньову економіку;
 - недостатня державна фінансова-кредитна і майнова підтримка малих підприємств;
 - відсутність дійового механізму реалізації державної політики щодо підтримки малого бізнесу;
 - недосконалість системи обліку та статистичної звітності малих підприємств;
 - обмеженість інформаційного та консультативного забезпечення;
 - недосконалість системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів для підприємницької діяльності;
 - відсутність стимулів для інвестицій;
- Також визначають ряд критеріїв, що сприятимуть розвитку малого бізнесу, а саме:
- відміна податків для малого бізнесу;
 - введення податкових канікул для підприємців на 2-3 роки, що дасть змогу малому та середньому бізнесу вийти з тіні;
 - зменшення адміністративних бар'єрів для розвитку бізнесу шляхом скорочення контрольних перевірок;
 - створення можливості для розвитку самозайнятості осіб або для розвитку сімейного бізнесу.

Отже, для подальшого розвитку малого підприємництва в Україні у найближчій перспективі потрібно: формувати належну законодавчу базу, яка буде сприятливою для розвитку малого бізнесу; вдосконалити фінансово-кредитну підтримку; забезпечити матеріально-технічні та інноваційні умови розвитку малих підприємств; інформаційне та кадрове забезпечення бізнесу; стимулювати зовнішньоекономічну діяльність суб'єктів малого та середнього підприємництва.

Література:

1. Економіка підприємства [Текст] : підручник / О. С. Іванілов. - 2-е вид. - К. : ЦУЛ, 2011. - 728 с.
2. Економіка малого підприємства : навч. посіб. / Т. Г. Васильців, О. І. Іляш, Н. Г. Міценко ; за ред. д-ра екон. наук Т. Г. Васильціва. - К.: Знання, 2013. - 446 с.
3. Державна служба статистики України .– Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>